

Пилип'юк Влада Віталіївна,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: Клименченко Світлана
Дмитрівна, доцент кафедри правничої
лінгвістики Національної академії
внутрішніх справ, кандидат філологічних
наук, доцент

ПРОФЕСІЙНЕ СПІЛКУВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Сьогоднішня Україна характеризується активним уживанням державної мови в повсякденному спілкуванні. Розмовляючи українською, спікер підвищує свій авторитет та демонструє достатній інтелектуальний рівень. Працівники Національної поліції України повинні стати прикладом використання державної мови для населення, адже вони на постійній основі беруть участь у діалогах з різними соціальними верствами. Ефективна комунікація є необхідною умовою виконання поліцейськими поставлених перед ними завдань із забезпечення і підтримання публічної безпеки і порядку, охорони прав і свобод людини, протидії злочинності.

У зв'язку із вищенаведеними фактами активізуються проблеми, пов'язані з культурою мовлення поліцейського, їх моральним обличчям та службовою етикою. Чітке дотримання правил етикету спілкування є важливою умовою високої культури поведінки поліцейських як під час виконання службових обов'язків, так і в позаслужбових відносинах. Поглибленим вивченням досліджуваної теми займалися такі науковці, як М.В. Стрілецька, М.Г. Зубков, Л.М. Коновалов, О.М. Корнєв, В.С. Малахов, Ф.І. Хміль.

Поліцейське професійне спілкування – це різновид ділового спілкування та певний акт комунікативної поведінки, який здійснюється для вирішення працівниками Національної поліції України нагальних проблем і поставлених завдань. Безперечно, не всі люди можуть поводитися відповідно до загально визначених соціальних норм, законів, традицій, які схвалює суспільство. Тому культура спілкування поліцейських визначається тим, чи залишаються вони ввічливими в різних ситуаціях, пов'язаних з їхньою професійною діяльністю, чи виявляють вони толерантність, зберігають витримку, не відповідають грубістю на грубість навіть у конфліктних ситуаціях.

Одним з головних критеріїв щодо мовлення поліцейських є саме вживання української мови під час спілкування з громадянами. Для працівників правоохоронних органів важливо стежити за власним мовленням, за його темпом, уникати двозначних чи незрозумілих інтонацій, що викликають емоційний дискомфорт, не вживати жаргонізмів. Потрібно намагатися розмовляти в дружній манері. Дозволяється вказувати колегам на певні помилки, але в прийнятній для професійного спілкування формі.

Незалежно від посади чи звання у відносинах із населенням поліцейський зобов'язаний:

- 1) бути тактовним та доброзичливим;
- 2) висловлювати вимоги чи зауваження, що стосуються особи, у ввічливій, але переконливій формі;
- 3) надати можливість особі висловити власну думку;
- 4) до всіх потерпілих від злочинів або інших правопорушень виявляти повагу, охороняти їхню безпеку та право на невтручання в особисте життя.

За будь-яких обставин і по відношенню до будь-якої людини як у робочий, так і в неробочий час поліцейський зобов'язаний дотримуватися норм професійної етики та культури мовлення.

Потрібно пам'ятати, що від способу спілкування одного поліцейського залежить громадська думка щодо морального виховання, дотримання професійної етики всіма працівниками Національної поліції України. Для покращення рівня мовної культури поліцейських потрібно:

- проводити керівниками структурних підрозділів систематичне тестування та усне опитування поліцейських щодо знань з української мови;
- збільшити проведення профілактичних бесід з різними верствами населення з метою запобігання та протидії злочинності;
- частіше працівникам поліції співпрацювати із засобами масової інформації, дотримуючись вимог професійного спілкування;
- організувати особисті зустрічі громадян з найкращими поліцейськими задля покращення іміджу працівників правоохоронних органів та забезпечення співпраці населення та поліції.

Підсумовуючи вищевикладене, слід зазначити, що для того, щоб досягти високого рівня професійного спілкування, поліцейському потрібно весь час удосконалюватись. Важливим фактором в організації діяльності органів Національної поліції є досвід співпраці з населенням. Саме від ефективності комунікації залежить громадська думка про Національну поліцію в цілому. Важливо також, щоб

поліцейський, крім проявів ввічливості, коректності і доброзичливості, демонстрував бездоганне знання закону.

Список використаних джерел

1. Клименко І.В., Швець Д.В., Євдокімова О.О., Посохова Я.С. Пам'ятка працівника Національної поліції України : Інформаційно-довідкові матеріали з питань професійного спілкування поліцейських МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2017. 52 с.

2. Стрілецька М.В. Етика ділового спілкування: взаємини в колективі. URL: <http://www.bizslovo.org/content/index.php/ru/diloviy-etyket/160-kerivnykpidlegliy/657-etyka-dil-spilk-vzaemynyv-kolektyvi.html>.

3. Ваньчик Ю. А. Професійне спілкування поліцейських із різними категоріями громадян. Знання європейського права. 2020. № 1. С. 60–63. URL: <https://doi.org/10.32837/chern.v0i1.49>

Резніченко Марія Олексіївна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 3

Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: Федорова Анна

Петрівна, викладач кафедри правничої

лінгвістики Національної академії

внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА СУРЖИКУ У ПРОФЕСІЙНОМУ СПІЛКУВАННІ ЮРИСТА

Усне та писемне мовлення юриста – це обов'язковий компонент успішного професійного спілкування. Нині культура мовлення – це показник рівня розвитку як мови у суспільстві, так і мови на індивідуальному рівні. Нині найбільше порушень трапляється на лексичному рівні, зокрема явище суржику. Тож проблема суржику у професійному спілкуванні юриста є нині актуальною.

Питанням суржику у професійному спілкуванні юриста вивчали вітчизняні та зарубіжні дослідники. Суржик вивчали такі науковці, як: Л. Масенко, А. Окара, О. Прохоренко, Ф. Сербенська, Л. Ставицька, В. Труб. Професійне спілкування стало предметом дослідження у таких вчених, як: Ф. Бацевич, В. Пасинок, С. Шевчук.

Мішане українсько-російське мовлення, відоме під назвою суржик, почали досліджуватися в українському мовознавстві лише в останні два десятиліття [2, с. 1].